

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 11.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 MÁRC 24. (72)
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	5x7 köztük 1 db + megh
FŐLAJSTROMSZÁM:	60808/13
UTÓIRATON:	

g.g.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/968-0/2015	
Érkezett: 2015 ÁPR 07.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x1+44+9 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság részére

az AB tv. 53. § (2) bekezdése alapján a
Fővárosi Törvényszék
Gazdasági Kollégiuma útján

1027 Budapest, Varsányi Irén utca 40-44.

[redacted]
[redacted] I. r. és [redacted]
[redacted] II. r. panaszosok
képv.:

[redacted] ügyvéd
[redacted] Ügyvédi Iroda
[redacted]

LITRESIT
[redacted]
alkotmányjogi panasz iránti megválaszolásuk
és végrehajtás felfüggesztése iránti
kérelmük

a Kúria 2015. január 27. napján kihirdetett
Gfv.VII.30.249/2014/8. számú (és egyben a
Fővárosi Törvényszék 9.G.42.808/2013/24.
számú, valamint a Magyar Kereskedelmi és
Iparkamara mellett szervezett
Választottbíróság Vb/12033 sz.
választottbírósági eljárásban meghozott)
ítéletével szemben

ügyszám (Fővárosi Törvényszék előtt):
9.G.42.808/2013

Budapest, 2015. március 23.

1005
09/25

Tisztelt Fővárosi Törvényszék!

() I. felperes és () II. felperes a jelen beadványunkhoz **F/1.** szám alatt eredetiben csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt és kívül jegyzett jogi képviselőjében, dr. () ügyvéd () Ügyvédi Iroda; () által képviselt () (korábbi nevén (), ()) alperes ellen a kinti szám alatt folyó perben az alábbi

végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet

terjesztjük elő (3 példányban), az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: **AB tv.**) **53. § (4)** bekezdésére ("A bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig **felfüggesztheti.**") hivatkozással.

Kérjük a t. Fővárosi Törvényszéket, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/12033 sz. választottbírósági eljárásban 2013. április 26-án hozott választottbírósági ítélet, illetve a t. Fővárosi Törvényszék 9.G.42.808/2013/24. számú ítélet, valamint a Kúria Gfv.VII.30.249/2014/8. számú ítéletének (érdemben a Budakörnyéki Járásbíróság (1443 Budapest, Pf.: 177.) előtt 1401-7.Vh.1425/2013. és 1401-7.Vh.1427/2013. ügyszámok alatt és a () **Végrehajtói Iroda** () Postacím: () által 080.V.2064/2013. és 080.V.2065/2013. ügyszámok alatt folyamatban lévő) **végrehajtását** az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig **felfüggeszteni** szíveskedjék az alábbi indokainak alapján.

Mint azt már a 2014. június 19. napján kelt felülvizsgálati kérelmünk első részében leírtuk, hogy az eljáró bíróság/ok által meghozott ítélete/k alapján összesen **255.000.000,- Ft** (és annak 2011. szeptember 01. napjától számított **kamatainak**), valamint a Kúria /8. számú ítélete alapján most már összesen **1.905.000,- Ft** **perköltség** (ügyvédi munkadíj), továbbá (Fővárosi Törvényszék 1.464.000,- Ft, a Kúria 3.500.000,- Ft, azaz összesen) **4.964.000,- Ft** **illeték** megfizetésére köteleztek, amit jelenlegi helyzetünkben nem tudunk megfizetni.

Kérjük a t. Fővárosi Törvényszéket, hogy a felfüggesztés iránti kérelmünk elbírálása során a 2013. november 20. napján kelt fellebbezésünkhöz **F/22.** szám alatt csatolt **3 kiskorú gyermekének** születési anyakönyvi kivonatát, az **F/23.** szám alatt csatolt kk. () gyermek **ambuláns kezelő lapját**, (alacsonynövés, amire tkp. hormonkezelést kell alkalmazni) és az **F/24.** szám alatt csatolt **orvosi iratokat** nyomtatékosan figyelembe venni szíveskedjék.

Mint arra a **2013. október 31.** napján kelt előkészítő iratunkban hivatkoztunk, tudomásunk szerint alperes új tulajdonosa **egy ciprusi cég** (); nyilvántartási szám: ().

F/21. szám alatt csatoltuk alperes új tulajdonosa () **egy ciprusi cég** vonatkozásában beszerzett céginformációkat angol nyelven és egyszerű magyar fordításban.

Kiemeltük a jelentés 3. oldal utolsó bekezdésében foglaltakat, miszerint a vállalat **nem rendelkezik saját irodával**, a további információk kiadását **megtagadták** Cipruson.

Álláspontunk szerint alapján a végrehajtást követően egy ciprusú tulajdonban álló, ugyanakkor elvileg prágai székhelyű céggel szemben **eredményes alkotmányjogi panaszunk, illetve pernyertességünk esetén nem lehetne az eredeti állapotot helyreállítani.**

Kérjük a t. Fővárosi Törvényszéket, hogy a **Kúria** 2014. szeptember 04. napján kézbesített Gfv.VII.30.249/2014/**2. számú végzését** (mellyel a Kúria a 2013. április 26-án hozott Vb/12033. számú választottbírósági ítélet végrehajtását a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: **Vbt.**) 56. § (1) bekezdése alapján felfüggesztette) döntése során figyelembe venni szíveskedjék.

Jelen beadványunkhoz **F/2.** szám alatt csatoljuk a Cégléleltény 2015. január 13. napján megjelent számának vonatkozó oldalát, ami alapján a Budapest Környéki Törvényszék Cégléltényánál Cg.13-09-070738 cégléltényékszámom bejegyzett () Kft. "végléltényáolás alatt" (); adószáma: () ügyében a bíróság a cég megszűnésére tekintettel **elrendelte a cég cégléltényéből való törlését 2015. január 5. hatállyal.**

Jelen beadványunkhoz **F/3.** szám alatt csatoljuk a Cégléltény 2012. március 29. napján megjelent számának vonatkozó (345142-44.) oldalait, melyek 2. oldal (26. pontja) alapján a () Kft. végléltényáolás kezdetének időpontja: **2012. február 1. napja volt.**

A () (korábbi nevén ()) alperes (választottbírósági eljárásban felperes) a **2008. április 4.** napján kelt perbeli üzletrész adásvételi szerződés aláírásától **nem telt el 4 év**, s a () Kft. jogutód nélküli megszűntetése mellett döntött, így ez véleményünk szerint arra utal, hogy alperes (választottbírósági eljárásban felperes) **tudatosan olyan üzletpolitikát folytatott**, hogy részünkre az ún. halasztott ellenérték 2. és 3. részei (profit hiányában) ne kerülhessenek kifizetésre, illetőleg a perbeli 255.000.000,- Ft halasztott ellenérték 1. része visszakövetelés tárgya lehessen.

Alperesi jogi képviselő **2015. január 05.** napján megküldött elektronikus válaszevele alapján, illetve érdemi válasz / GVH ügyszám hiányában arra a következtésre jutottunk, hogy vélhetően, illetve valószínűsíthetően a perbeli üzletrész adásvételi szerződés útján létrejött **vállalkozások összefonódásához** a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 24. §-ának megfelelő engedélykérés a **Gazdasági Versenyhivatalnál (GVH) esetlegesen nem történt meg.**

Álláspontunk szerint ugyan nem képezte a választottbíróági eljárás és a polgári peres eljárások tárgyát ezen GVH kérdéskör, de kiválóan rámutat arra, hogy alperes (választottbíróági eljárásban felperes) tulajdonképpen a [REDACTED] Kft. üzletrészeinek, így az céges ingatlanok és üzleti know-how, ügyfélkör, stb. megszerzése során **milyen módon járt el**, s a célja is utóbb megismerhetővé vált, mert a [REDACTED] Kft. tkp. **folyamatosan "kiürítésre"** került, **ezzel alapozták meg** egyáltalán a perbeli 255 millió forint visszakövetelését, majd a céget végelszámolás alá helyezték.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)

Pp. 359/C. § (1) *Az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig **felfüggesztheti**, e határozat ellen **külön fellebbezésnek** van helye.*

A fentiek és az **AB tv. 53. § (4)**, valamint a **Pp. 359/C. § (1)** bekezdése alapján kérjük a t. Fővárosi Törvényszéket, hogy jelen alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig **felfüggeszteni** szíveskedjék.

Alkotmányjogi panaszunk továbbítása iránti kérelmünk:

AB tv. 53. § (3) *A bíróság az alkotmányjogi panaszt **továbbítja** az Alkotmánybíróság részére.*

Pp. 359/B. § (1) *Ha a fél az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjeszt elő, azt az elsőfokú bíróság **haladéktalanul továbbítja** az Alkotmánybírósághoz.*

Az AB tv. 53. § (3) és a Pp. 359/B. § (1) bekezdése alapján kérjük a t. Fővárosi Törvényszéket, hogy jelen alkotmányjogi panaszunkat (és mellékleteit) az **Alkotmánybíróság részére** (1015 Budapest, Donáti utca 35-45.) **haladéktalanul továbbítani** szíveskedjék.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. [redacted] ügyvéd ([redacted]; Ügyvédi Iroda; [redacted]
[redacted]) által képviselt [redacted] ([redacted]) I. r. és
[redacted] ([redacted]; [redacted]) II. r. panaszosok dr. [redacted]
ügyvéd [redacted] Ügyvédi Iroda; [redacted]) által képviselt [redacted]
[redacted] (korábbi nevén [redacted] ([redacted]
[redacted]) alperes (választottbíróági eljárásban felperes) ellen kezdeményezett
polgári peres eljárásban keretében a t. Kúria által elvégzett felülvizsgálati eljárással
szemben, a jelen beadványunkhoz **F/1.** szám alatt eredetiben csatolt ügyvédi
meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő (3 példányban), a t. Kúria által 2015. január 27. napján kihirdetett^{1.}
Gfv.VII.30.249/2014/8. számú (és egyben a Fővárosi Törvényszék 9.G.42.808/2013/24.^{2.}
számú, valamint a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett^{3.}
Választottbíróóság Vb/12033 sz. választottbíróági eljárásban 2013. április 26-án hozott
választottbíróági) ítéletével szemben, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja,
valamint az AB tv. 27. §-a alapján.

Kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja,
valamint új Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal
érintett bírói határozatok alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bírói
határozatokat megsemmisíteni szíveskedjék.

A t. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára,
valamint az AB tv. 27. §-ára alapítjuk.

Az indítványozói jogosultságunkat az AB tv. 27. §-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a
jelen indítványunkkal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntések az általunk
kezdeményezett eljárásban, alapvető jogaink, az Alaptörvényben biztosított jogaink
sérrelmeivel születtek.

Tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi
jogorvoslati lehetőséget kimerítettük.

Az AB tv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot,
hogy az indítványunk nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

Kijelentjük továbbá, hogy az indítványunkban szereplő személyes adataink
nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Feltételes felhívás iránti kérelmünk:

Abban a nem várt esetben, amennyiben a **Fővárosi Törvényszék** az AB tv. 53. § (4) bekezdése alapján az érintett bírósági döntések végrehajtását **nem függesztené fel**, úgy az alábbi felhívás iránti kérelmet terjesztjük elő a t. Alkotmánybíróság részére.

AB tv. 61. § (1) Az Alkotmánybíróság eljárásában kivételesen a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot, ha az

a) az alkotmánybírósági eljárás várható tartamára vagy a várható döntésre tekintettel,

b) **súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése** érdekében, vagy

c) más fontos okból

indokolt, és a **bíróság az 53. § (4) bekezdése alapján a döntés végrehajtását nem függesztette fel.**

Álláspontunk szerint a jelen beadványunk **1-3. oldalain** kifejtettek és jelen beadványunkhoz **F/2. és F/3.** szám alatt csatolt Cégléleltető oldalak alapján megállapítható, hogy a [REDACTED] (korábbi nevén [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] alperes (választottbírósági eljárásban felperes) új tulajdonosa **egy ciprusi bejegyzésű ún. off-shore cég** ([REDACTED]

nyilvántartási szám: [REDACTED]), így **hipotetikusan** eredményes alkotmányjogi panaszunk, illetve pernyertességünk esetén **nem lehetne az eredeti állapotot helyreállítani**, ezért az **AB tv. 61. § (1) bekezdésének, különösen annak b) pontja** alapján a **súlyos és helyrehozhatatlan károk vagy hátrányok elkerülése** érdekében szükséges a kifogásolt döntések végrehajtásának felfüggesztése.

A fentiek és az **AB tv. 61. § (1) bekezdése** alapján kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy a **Fővárosi Törvényszéket a kifogásolt döntések**, azaz a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/12033 sz. választottbírósági eljárásban 2013. április 26-án hozott választottbírósági ítélet, illetve a t. Fővárosi Törvényszék 9.G.42.808/2013/24. számú ítélet, valamint a Kúria Gfv.VII.30.249/2014/8. számú ítéletének (érdemben a Budakörnyéki Járásbíróság (1443 Budapest, Pf.: 177.) előtt 1401-7.Vh.1425/2013. és 1401-7.Vh.1427/2013. ügyszámok alatt és a [REDACTED] [REDACTED] Végrehajtói Iroda ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] által 080.V.2064/2013. és 080.V.2065/2013. ügyszámok alatt folyamatban lévő) végrehajtásának felfüggesztésére **felhívni szíveskedjék.**

Az alkotmányjogi panaszunk indokolása:

AB tv. 29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.**

AB tv. 52. § (1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli
b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

7/2013. (III.1.) AB határozat

[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be."

Az alkotmányjogi panasszal érintett döntések Alaptörvény-ellenességei:

Álláspontunk szerint a jelen kérelemmel érintett bírói döntések az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaimat sértik.

Az Alaptörvény érintett/vonatkozó rendelkezései:

„ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus **jogállam.**"

M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és **védi a fogyasztók jogait.**

Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében **biztosítja** a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő **kihirdetésükkel válnak** a magyar jogrendszer részévé."

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

XIII. cikk (1) bekezdése szerint:

*„Mindenkinek **joga van a tulajdonhoz** és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”*

XXIV. cikk (1) bekezdése szerint:

*„Mindenkinek **joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.** A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

XXVIII. cikk szerint:

*„(1) Mindenkinek **joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.***

*(7) Mindenkinek **joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

A tisztességes tárgyaláshoz és az ésszerű időn belüli döntéshez való joga megjelenik:

- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának **10. Cikkében**: *„Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét **független és pártatlan bíróság** méltányosan és nyilvánosan tárgyalja, s ez határozzon egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt bűnügyi vád megalapozottsága felől.”*
- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának **14. Cikk 1. pontjában**: *„A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított **független és pártatlan bíróság** igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”*
- az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény **6. Cikk 1. pontjában**: *„Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott **független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és***

kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

AZ ÁLLAM

A bíróság

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban az alábbi tényekre, jogszabályi rendelkezésekre hivatkoztunk, és az alábbiakban jelöljük meg az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmeinek lényegeit:

Előrebocsátjuk, hogy álláspontunk szerint a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltak ("... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.") alapján, valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő érdemi és kellően részletes indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a **Kúriát is terhelte** az alábbi Pp. rendelkezések alapján:

Pp. 221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Pp. 270. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

I. Alperes joghatályos perbeli képviselőtének és szabályos, illetve "kellőképpen meghatalmazott" választottbíróági felperesi (perben alperesi) képviselő hiányai:

Mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria megsértette az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe kifejezetten belefoglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogainkat, mert figyelmen kívül hagyták az alábbiakat:

Pp. 69. § (2) Az írásbeli meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba (195., 196. §) kell foglalni. Az ügyvédnek adott meghatalmazáshoz, ha azt a fél sajátkezűleg írta alá, tanúk alkalmazása nem szükséges; az ügyvédi meghatalmazásra egyebekben az erre vonatkozó külön jogszabályok irányadók.

(3) A külföldön kiállított meghatalmazást közokiratba vagy hitelesített magánokiratba kell foglalni. Az ilyen meghatalmazás felülhitelesítésére a 198. § b) pontja irányadó.

A Pp. 69. § (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján és a magyar ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: **Ütv.**) **26. § (2)** bekezdése alapján "A megbízó és az ügyvéd által aláírt meghatalmazás teljes bizonyító erejű **magánokirat**", ami jelen esetben nem történt meg, mert az ügyvédi aláírás nem azonos lapon szerepel a megbízóéval, így az nem minősülhetett szabályos meghatalmazásnak, mivel nem egy okiratban szerepeltek az ügyvéd és a megbízó aláírásai.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy dr. [REDACTED] ügyvéd aláírásánál "fenti" meghatalmazás vagy bármilyen egyéb szövegrész **nem szerepel**, a lap tetején csupán egy mondat szerepel, miszerint "A fenti meghatalmazást elfogadom / I accept the above Power of Attorney", de nem lehet tudni, hogy mi az, hogy "fenti", **nem szerepel rajta keltezés**, így semmilyen módon nem lehet alpereshez kapcsolni, továbbá nem felel meg az Ütv. 26. § (2) bekezdésének sem, ráadásul ezen lap bal alsó sarkában az szerepel, hogy „Budapest”.

A Kúria ítéletének 11. oldal 6. bekezdésében hivatkozott **1991. évi LXI. törvény 15. cikke** alapján hiába nem szükséges további hitelesítés, mert a perben becsatolt első ügyvédi meghatalmazás esetében külön lapon volt dr. [REDACTED] ügyvéd aláírása, azaz nem egy okiratban, így nyilvánvalóan a hitelesítés az aláírás helyére sem terjedhetett ki, illetőleg olyan külön lapot írt alá dr. [REDACTED] ügyvéd, amit korábban nem hitelesített a prágai magyar konzul.

Az Alaptörvény (AZ ÁLLAM A bíróság) **28. cikke** alapján a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával (és az Alaptörvénnyel összhangban) értelmezik, így mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria megsértette az Alaptörvény e rendelkezését, mert az **Ütv. 26. § (2)** bekezdése alapján "A megbízó és az ügyvéd által aláírt meghatalmazás teljes bizonyító erejű **magánokirat**", azaz ugyanazon okiraton kellett volna szerepelni alperes és ügyvédjének aláírásának.

A Kúria ítéletének 11-12. oldalain a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltakkal ("... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be."), valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével és a **28. cikkében** foglalt Ütv. és Pp. célhoz kötöttségével és a józan észnek megfelelő (alperesi ügyvéd aláírása egy külön lap felső részén, keltezés, dátum nélkül) jogszabály alkalmazással vagy értelmezéssel szemben **említést sem tett, semmilyen módon nem indokolta** a Pp. 69. § (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján a magyar ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) **26. § (2)** bekezdésének ("A megbízó és az ügyvéd által aláírt meghatalmazás teljes bizonyító erejű **magánokirat**.) figyelmen kívül hagyását).

Pp. 72. § A meghatalmazott képviseleti jogosultságát (**67-69. §**) a bíróság az eljárás bármely szakában **hivatalból** vizsgálja.

A Kúria ítéletének 11. oldal utolsó és 12. oldal első bekezdése vonatkozásában előadom, hogy a hivatkozott Pp. 135. § (5) bekezdése úgy kezdődik, hogy "*Ha a (4) bekezdésben említett hiány pótolható...*"

A Pp. 72. §-a alapján többszöri hivatkozásunk mellett is a Fővárosi Törvényszéknek és a Kúriának is **hivatalból vizsgálni kellett volna** a szabályos, Pp.-nek (69. § (2) és (3) bekezdésének) és Ütv.-nek (26. § (2) bekezdésének) megfelelő alperesi ügyvédi meghatalmazások meglétét már az **első alperesi beadványnál** (ellenkérelemnél), mert szabályos ügyvédi meghatalmazás hiányában alperes valamennyi perbeli nyilatkozata **hatálytalannak** minősült.

Álláspontunk szerint a szabályos, Pp.-nek és a Pp. 69. § (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján a magyar ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) **26. § (2) bekezdésének** nem megfelelő, azaz hiányos ügyvédi meghatalmazás **nem pótolható, mert arra sem a Pp., sem pedig az Ütv. nem ad felhatalmazást**, így ennek alapján is mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria megsértette az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe kifejezetten belefoglalt **tisztességes eljáráshoz fűződő jogainkat**.

II. Nem létező, törölt cégnevet tartalmazó választottbíróági ítélet

Mind a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróóság, mind pedig a Fővárosi Törvényszék és a Kúria is figyelmen kívül hagyta a **Vbt. 43. § (1) bekezdésének a) pontját**, így ezzel megsértették az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdését, továbbá az Alaptörvény 28. cikkét is, mert

Vbt. 28. § *A felek a választottbíróóság által követendő eljárás szabályaiban - e törvény keretei között - szabadon állapodhatnak meg, ideértve valamely állandó választottbíróóság eljárási szabályzatának kikötését is. Megállapodás hiányában a választottbíróóság az eljárási szabályokat - e törvény keretei között - belátása szerint határozza meg.*

Vbt. 43. § (1) *"Ha a felek eltérő határidőt nem állapítottak meg, az ítélet kézhezvételétől számított **harminc napon belül***

*a) az egyik fél a másik fél egyidejű értesítése mellett kérheti a választottbíróóságot, hogy az ítéletben előforduló bármely névcserét, **hibás névírást**, szám- vagy számítási hibát vagy más hasonló elírást javítson ki;"*

A **Vbt. 28. §-a** és a perbeli üzletrész adásvételi szerződés **14.2. pontja** alapján került alkalmazásra a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróóság eljárási szabályzata, amit jelen beadványunkhoz **F/4.** szám alatt csatolunk (forrás: <http://www.mkik.hu/hu/magyar-kereskedelmi-es-iparkamara/eljarasi-szabalyzat-8716>).

Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Eljárási Szabályzata (a továbbiakban: **Eljárási Szabályzat**; idézet)

42. § (2) Az eljáró tanács a fél - **legkésőbb** a kézbesítéstől számított **harminc napon belül** előterjesztett - kérelmére vagy hivatalból végzéssel javítja ki a választottbírósági ítélet szövegében előforduló **nyilvánvaló leírási hibákat vagy elírásokat, amelyek az ügy lényegét nem érintik**, valamint a számítási hibákat. A fél kérelméről a másik felet értesíteni kell.

A felülvizsgálati kérelmünk 5. oldalán részletesen leírtuk, hogy 2014. július 23. napján kelt alperesi ellenkérelemhez **A/5.** szám alatt csatolt alperesi cégkivonat OFFI fordítás 1. oldala alapján a [REDACTED] név **2013. április 13. napján törlésre került a prágai cégnyilvántartásból, így a 2013. április 26. napján meghozott Vb/12033 számú választottbírósági ítéletben szereplő felperesi név ([REDACTED]) jogilag már nem létezett, törlésre került, így az ítélet a magyar közrendbe ütközik, mivel nem létező, illetve törölt cégnevet tartalmazott.**

Mindezek ellenére a Kúria ítéletének 12. oldal utolsó előtti bekezdésében a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltakkal ("*... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.*"), valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével és a **28. cikkében** foglaltak alapján a **Vbt. 43. § (1) bekezdésének a) pontjának** célhoz kötöttségével és a józan észnek megfelelő (miért szerepel 30 napos határidő a Vbt.-ben, azért mert határidőhöz kötött a kijavítási kérelem) jogszabály alkalmazással vagy értelmezéssel szemben **említést sem tett, semmilyen módon nem indokolta a Vbt. 43. § (1) bekezdésének a) pontjának figyelmen kívül hagyását.**

A Kúria ítéletének 12. oldal utolsó előtti bekezdése álláspontunk szerint a józan észnek megfelelő jogértelmezésnek sem felel meg, hiszen álláspontunk szerint azért szerepel **30 napos határidő** a Vbt. 43. § (1) bekezdésének a) pontjában, mert ennek elmulasztása esetén **nincs mód és lehetőség** a választottbíróság ítélet kijavítására, ellenkező esetben mi értelme lenne ezen Vbt. rendelkezésnek.

Nyomatékosan hivatkozunk az Eljárási Szabályzat **42. § (2)** bekezdésének "*... **legkésőbb** a kézbesítéstől számított **harminc napon belül** előterjesztett...*" megfogalmazására, ami összhangban a Vbt. 43. § (1) bekezdésének a) pontjával 30 napos, jogvesztő (ld. legkésőbb szó) határidőhöz köti a kijavítása kérelem benyújtását.

jelen beadványunkhoz **F/5.** szám alatt csatoljuk az [REDACTED] **Választottbírósági Szabályzatát**, ami a Kúria ítéletének **14. oldal 5. bekezdésében** hivatkozott BH 2003.3.127. szám alatt közzétett (Legfelsőbb Bíróság Gfv.VI.30.450/2002. számú) döntése alapján a "*a Vbtv. megalkotásának mintájául*" szolgált.

Az ítélet alakja és hatálya

34. Cikkely

1. A választottbírói tanács a különböző kérdésekben különböző időpontokban külön ítéleteket hozhat.

2. Minden ítéletet írásba kell foglalni; az ítélet végleges és a felekre kötelező. A feleknek minden ítéletet késedelem nélkül végre kell hajtaniuk.

3. A választottbírói tanács köteles a döntése alapjául szolgáló indokokat is megadni, kivéve, ha a felek abban egyeztek meg, hogy indokolást nem kérnek.

4. Az ítéletet a választottbíráknak alá kell írniuk. Az ítéletnek tartalmaznia kell az ítélethozatal dátumát és a választottbíráskodás helyét. Több mint egy választottbíró esetén, ha bármelyikük nem írja alá az ítéletet, akkor az ítéletnek tartalmaznia kell az aláírás hiányának okát.

5. Az ítéletet nyilvánosságra lehet hozni, ha ahhoz az összes fél hozzájárul, vagy ha és amilyen mértékben az az egyik félnek jogszabályi kötelezettsége, vagy valamely törvényes jog védelme vagy gyakorlása érdekében, vagy bíróság vagy egyéb illetékes hatóság előtt folyó jogi eljárással összefüggésben.

6. A választottbírák által aláírt ítélet példányait a választottbírói tanács köteles megküldeni a feleknek.

Az ítélet kijavítása

38. Cikkely

*1. Az ítélet átvételét követő **30 napon belül** – a többi fél értesítése mellett – bármelyik fél kérheti a választottbírói tanácsot, hogy javítsa ki az ítéletben bármely számítási hibát, **elírást vagy elütést, vagy bármely hasonló jellegű tévedést** vagy hiányosságot. **Ha** a választottbírói tanács a kérelmet **megalapozottnak tartja**, akkor a kérelem átvételétől számított 45 napon belül kijavítja az ítéletet.*

2. A választottbírói tanács az ítélet közlését követő 30 napon belül a saját hatáskörében is kijavíthatja az ítéletet.

*3. A kijavításokat írásba kell foglalni, és azok az ítélet részét képezik. **A 34. cikkely 2-6. bekezdésének** rendelkezései alkalmazandóak.*

A fentiek alapján megállapítható, hogy a "a Vbtv. megalkotásának mintájául szolgáló" **Választottbírószági Szabályzat 38. cikkely 1. pontja** alapján az ítélet kijavítása iránti kérelem benyújtása csak és kizárólag 30 napon belül, a többi fél értesítése mellett lehetséges, de **nem jelent automatikus kijavítást**, mert a 38. cikkely 1. pontjának utolsó mondata alapján "*Ha a választottbírói tanács a kérelmet megalapozottnak tartja, akkor a kérelem átvételétől számított 45 napon belül kijavítja az ítéletet.*"; azaz a bíróság **külön dönt** a kijavítást megalapozottságáról, azaz annak teljesíthetőségéről, azzal, hogy a kérelmet határidőhöz kötötte, 30 napon belül lehet benyújtani.

Az **Minta választottbírószági szabályzata** (**Arbitration Rules**) az Egyesült Nemzetek Közgyűlése 1976. december 15-én fogadta el a 31/98. számú határozatával.

Ezt tartalmazza a t. Alkotmánybíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 364. § (1)-(2) bekezdései alkotmányellenességének vizsgálatáról szóló **1282/B/1993. AB határozatának IV. 3. pontja** is az alábbiak szerint (idézet):

"Ugyanezen szervezet, az **31/98 számú, 1976. december 15-én hozott dokumentuma**, az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának Választottbírószági Szabályzata (**mintaszabályzat**) a bírói út igénybevételét viszont ilyen esetekben sem teszi lehetővé.

A Magyar Gazdasági Kamara Állandó Választottbírószágának szabályzata - több más európai ország választottbírószági eljárási rendjéhez hasonlóan - **ezen a mintaszabályzaton** - és nem a mintatörvényen - **alapszik**, és a Pp. támadott rendelkezése sem idegen az európai államok jogi megoldásaitól."

A Kúria ítéletének 14. oldal 5. bekezdésében ugyan hivatkozott BH 2003.3.127. szám alatt közétett (Legfelsőbb Bíróság Gfv.VI.30.450/2002. számú) döntésére, de a Kúria ítéletének 12. oldal utolsó előtti bekezdésében rögzítette a Kúria, hogy "**... bár valóban megváltozott az alperes neve...**", de ennek nem tulajdonított jogi jelentőséget, ami álláspontunk szerint lényeges, Alaptörvény-ellenes mulasztása volt (jogbiztonság, indokolási és nemzetközi jogi kötelezettség).

Választottbírószági felperes (alperes) jogi képviselője (**Ügyvédi Iroda**) ilyen kérelmet **nem vitatottan nem nyújtott be** 30 napon belül, a Kúria ennek ellenére az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével szemben ítéletének indokolásában **erre sem tért ki**.

A Választottbírószág ítélete pedig a Kúria ítéletének 12. oldal utolsó előtti bekezdése alapján is egy hatálytalan, a cseh Cégjegyzékből törölt cégnevet tartalmazott, így önmagában ezen tény álláspontunk szerint igazolja az Alaptörvény **B) cikk (1)** bekezdésének és a **Q) cikk (2) és (3)** bekezdései, továbbá az Alaptörvény **XXIV. cikk (1)**

bekezdése szerint részrehajlás nélküli eljáráshoz való jogunk, valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésének, továbbá az Alaptörvény **28. cikkének** megsértését is, hiszen alapvető alkotmányossági, illetve **jogbiztonsági követelmény valamennyi bíróságra, így a választottbíróságokra nézve is, hogy az ítélet rendelkező részében hatálytalan, törölt cégnév (mint jelen ügyben) ne szerepeljen.**

Kiemelten a **jogbiztonság** követelménye (ld. B) cikk (1) bekezdése), nevezetesen, hogy cégjegyzékből törölt hatálytalan cégnév ítéletben ne szerepeljen álláspontunk szerint valamennyi magyar jogi személyre, bíróságra, így a **választottbíróságot is terheli.**

III. Alperesi (választottbírósági eljárásban felperesi) jogi képviselő (ügyvédi iroda) összeférhetetlensége a Választottbírósággal, illetve ezen intézmény előtt folytatott eljárással

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához a **2013. augusztus 24.** napján kelt beadványomhoz **F/14.** szám alatt csatoltuk a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara honlapjáról (<http://mkik.hu/hu/magyar-kereskedelmi-es-iparkamara/orszagos-valasztottbiroi-nevjegyzek-9793>) kinyomtatott lapokat, melynek **3. oldala alapján az országos választottbírói névjegyzékben szerepel egy dr. [REDACTED] nevű ügyvéd** (Ph.D. angol, német Budapest), aki valószínűsíthetően, mivel a mai napon, más [REDACTED] vezetéknevű ügyvéd nem szerepel a Budapesti Ügyvédi Kamara honlapján) azonos az alperesi jogi képviseletét elvállalt ügyvédi irodában tagi jogviszonnyal rendelkező dr. [REDACTED] ügyvéddel.

A korábbi (Fővárosi Törvényszék) beadványunkhoz **F/14.** szám alatt csatolt országos választottbírói névjegyzékben összesen **99** magyar (nem külföldi) fő szerepelt.

Jelen beadványunkhoz **F/6.** szám alatt csatoljuk Budapesti Ügyvédi Kamara (BÜK) honlapjáról (www.bpbar.hu) kinyomtatott oldalt, melynek jobb oldalán olvasható, hogy "A Budapesti Ügyvédi Kamara (BÜK) a Budapesten praktizáló ügyvédek köztestülete, melynek jelenleg mintegy **5,540 tagja van**; ez az ország teljes ügyvédi létszámának kb. **60%-a.**"

Álláspontunk szerint köztudomású tény, hogy **99 fős választottbírósági létszám** egy olyan létszám, amely esetében a függetlenség vagy pártatlanság érdekében is elvárható, hogy **tudjanak egymásról** az országos választottbírói névjegyzékben szereplő személyek.

Vbt. 17. § (1) A választottbírónak javasolt személy és a kijelölt választottbíró haladéktalanul köteles feltárni a felek előtt minden olyan körülményt, amely jogos kétségeket ébreszthet függetlensége vagy pártatlansága tekintetében, kivéve, ha a feleket ezekről már korábban tájékoztatta.

Vbt. 28. § A felek a választottbíróság által követendő eljárás szabályaiban - e törvény keretei között - szabadon állapodhatnak meg, ideértve valamely állandó

A **Vbt. 28. §-a** és a perbeli üzletrész adásvételi szerződés **14.2. pontja** alapján került alkalmazásra a választottbíróság eljárási szabályzata.

13. § A felek képvisellete

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Eljárási Szabályzatának 13. § (3) bekezdése tehát általános, generális jelleggel tiltja meg a névjegyzékben szereplő választottbíráknak, hogy jogi képviselet lássanak el az intézmény előtt folyó eljárásban.

A Választottbíróóság által közzétett névjegyzékben szereplő választottbírók (dr. [REDACTED] ügyvéd) az ezen intézmény előtt folyó eljárásban (Vb/12033 számú választottbíróági eljárás) jogi képviselket ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) [REDACTED] Ügyvédi Iroda) nem láthatnak el.

15

Ezen érvelésünket a Kúria is **figyelman kívül hagyta, holott írásban is** (ld. felülvizsgálati kérelmünk IV. pontja, majd a 2015. január 07. napján kelt előkészítő iratunk Ad.3. pontja) részletesen kifejtettük.

Mind az ügyünkben eljáró Választottbíróság, mind pedig a Fővárosi Törvényszék és a Kúria továbbá ítéletének 12. oldal 4. és utolsó bekezdéseiben, valamint a 13. oldal 1-2. bekezdéseiben a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltakkal ("... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit *kellő mélységben* vizsgálja meg, és ennek *indokait döntésében részletesen mutassa be.*"), valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével és a **28. cikkében** foglaltak alapján az Eljárási Szabályzatának 13. § (3) bekezdésének célhoz kötöttségével szemben **abszolút mértékben figyelman kívül hagyta** az Eljárási Szabályzat 13. § (3) bekezdésének I. fordulatában foglaltakat, miszerint A Választottbíróság által közzétett névjegyzékben szereplő választottbírók az ezen intézmény előtt folyó eljárásban jogi képviselket *nem láthatnak el.*"

Pedig a mindenre kiterjedő indokolási kötelezettség a **Kúriát is terhelte** az alábbi Pp. rendelkezések alapján:

Pp. 221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, **végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak**, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Pp. 270. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

Ütv. 67. § (1) Az ügyvédi tevékenység végzésére ügyvédi iroda (a továbbiakban e fejezetben: iroda) alapítható. Az iroda jogi személy.
(2) Irodát **egy vagy több ügyvéd** alapíthat.

Ütv. 74. § (1) A megbízási jogviszony az **irodával** jön létre.
(2) Az irodára a 25. §-ban foglalt korlátozó rendelkezéseket is alkalmazni kell.

Ütv. 78. § (2) A tagsági viszony megszűnésekor az iroda a **taggal köteles elszámolni**.

A fentebb idézett Ütv. rendelkezések alapján álláspontunk szerint megállapítható, illetve az Ütv. 74. § (1) és az Ütv. 78. § (2) bekezdéséből (argumentum a contrario) levezethető, hogy amíg az ügyvédi iroda tagja az ügyvéd, addig az ügyvéd (dr. [REDACTED]) személyére vonatkozó (ld. az Eljárási Szabályzatának 13. § (3) bekezdése) **kizáró szabályok az ügyvédi irodára** ([REDACTED]) Ügyvédi

Iroda) is **kihathatnak**, különös figyelemmel a személyi azonosságra, továbbá az ügyvéd és a tagságával működő ügyvédi iroda közötti **anyagi és érdekezonszágra** is.

Tények:

1. Alperes (választottbírószági eljárásban felperes) jogi képviseletét a [REDACTED] [REDACTED] **Ügyvédi Iroda** látta el.
2. Dr. [REDACTED] **ügyvéd** az ügyünkben eljáró Választottbírószág által közzétett névjegyzékben **szerepel** (mint választottbíró; ld. **F/14.** szám alatt csatolt lista 3. oldalán utolsó előtti személy).
3. Az ügyünkben eljáró Választottbírószág Eljárási Szabályzatának **13. § (3) bekezdésének** I. fordulata alapján "A Választottbírószág által közzétett névjegyzékben szereplő választottbírók az ezen intézmény előtt folyó eljárásban jogi képviseletet nem láthatnak el."

Mindezek tények ellenére az eljáró bíróságok ítéletei, különösen a Kúria ítéletének **12. oldal 4. bekezdése hiányos** e tekintetben, mert kizárólag az Eljárási Szabályzat 13. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozik, az Eljárási Szabályzatának **13. § (3) bekezdéséről a 7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és **28. cikkében** rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével szemben, ergo Alaptörvény-ellenes módon **nem tesz említést vagy utalást sem**, holott arra a felülvizsgálati kérelmünk IV. pontjában, majd a 2015. január 07. napján kelt előkészítő iratunk Ad.3. pontjában kifejezetten hivatkoztunk, idéztük azt, annak értelmezését részletesen kifejtettük.

A felülvizsgálati kérelmünk 8. oldal első bekezdésében hiába hivatkozunk **analógiaként a EH 2010.2150** szám alatt közzétett eseti döntésre (Legf. Bír. Gfv. X. 30.229/2009.), miszerint "A választottbírószág eljárása szabálytalan, ha az alperes részére **nem az Eljárási Szabályzatban foglaltaknak megfelelően** kézbesítették a keresetlevelet. A cég törlése után nem szabályszerű a kézbesítési megbízott útján történő kézbesítés."; így álláspontunk szerint **jelen esetben is szabálytalan** volt a választottbírószág eljárása, mert összeférhetetlen jogi képviselő (ügyvédi iroda) járt el az ügyben, ezzel (EH 2010.2150) sem foglalkozott a Kúria, **indokolásában ezen érvünk figyelmen kívül hagyását sem cáfolta.**

Megjegyezzük, hogy az Eljárási Szabályzatának 13. § (3) bekezdésének megfelelően **5,540 fős** tagsággal rendelkező Budapesti Ügyvédi Kamara (BÜK) létszáma biztosítja annak lehetőségét, hogy **ne olyan ügyvéd vagy ügyvédi iroda lássa el** a Választottbírószág előtt valamelyik fél jogi képviseletét, aki szerepel a Választottbírószág által közzétett **99 fős** névjegyzékben.

A fenti követelmények esetünkben nem teljesültek, így **sérültek** egyrészt az Alaptörvény **XXIV. cikk (1)** bekezdése szerint részrehajlás nélküli eljáráshoz való jogunk, és az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rögzített **független és pártatlan bírósághoz és/vagy a tisztességes** tárgyaláshoz való jogaink, továbbá Magyarország az Alaptörvény **Q) cikk (2) és (3)** bekezdésével szemben megsérti az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának **10. Cikkében**, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának **14. Cikk 1. pontjában**, továbbá az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Római Egyezmény) **6. Cikk 1. pontjában** foglalt nemzetközi kötelezettségeit is.

A Kúria ítéletének 13. oldal 2. bekezdésében foglaltakkal szemben nemcsak jogos kétségeket ébreszt, ha a Választottbíróság előtt valamelyik felet képviselő ügyvédi iroda tagja szerepel a választottbírósági névjegyzékben, hanem a Választottbíróság Eljárási Szabályzatának **13. § (3) bekezdésének** I. fordulata (nyilvánvalóan függetlenségük és pártatlanságuk biztosítása végett) **kifejezetten tiltja** a névjegyzékben szereplő **választottbíróknak** a Választottbíróság előtt folyó eljárásban a jogi képviselőt ellátását.

- IV. Az Alaptörvény **M) cikk (2)** bekezdésében biztosított fogyasztói jogok megsértése, tisztességtelen választottbírósági kikötés vizsgálatának hiánya, az Európai Bíróság C-168/05. számú ügyben meghozott ítéletének figyelmen kívül hagyása

Alaptörvény

M) cikk

*(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és **védi a fogyasztók jogait**.*

A Kúria 3/2013. PJE jogegységi határozata (2013. október 15.)

*Fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen **alapuló** választottbírósági kikötés tisztességtelen.*

Ennek ellenére (pedig felülvizsgálati kérelmünk 9. oldalán is hivatkoztunk rá) a Kúria ítéletének 13. oldal utolsó bekezdése alapján **nem minősültünk fogyasztónak** a perbeli üzletrész adásvételi szerződés megtárgyalása, aláírás során, holott maga a Kúria is a 14. oldal első bekezdésében rögzítette, hogy magánszemélyként írtuk alá azt, de a Kúria véleménye szerint az üzletrészek átruházása a magánszemély gazdasági tevékenységünk körébe esett.

Álláspontunk szerint ezen értelmezés téves, és az Alaptörvény **M) cikk (2)** bekezdésébe ütközött.

2006. évi IV. törvény a gazdasági társaságokról (a továbbiakban: Gt.)

(2014. március 14. napjáig volt hatályban)

Gt. 121. § (1) A társaság bejegyzését követően a tagok jogait és a társaság vagyonából őket megillető hányadot az üzletrész testesíti meg. A társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában az üzletrész mértéke a tagok törzsbetétéhez igazodik. Azonos mértékű üzletrészhez azonos tagsági jogok fűződnek, a társasági szerződés azonban egyes üzletrészeket a többiekétől eltérő tagsági jogokkal ruházhat fel.

A perbeli kft. (ld. **F/2.** szám alatt csatolt Cégléletről oldal alapján a [REDACTED] Kft. "végelszámolás alatt" 2015. január 5. hatállyal törlésre került a Cégléletről) végzett gazdasági tevékenységet, ami hozzánk képest egy önálló jogi személy volt.

A Gt. 121. § (1) bekezdése alapján **természetes személy eladóként a tagi jogainkat és a [REDACTED] Kft. vagyonából őket megillető hányadainkat** (röviden az üzletrészeinket) ruháztuk át alperesre (választottbírói eljárásban felperesre).

Azt még alperes is felülvizsgálati ellenkérelmében tényként kezelte, hogy "a [REDACTED] Kft. alapító tulajdonosaiként" jártunk el, azaz **természetes személyként, saját, nem pedig a [REDACTED] Kft. nevében és értékében jártunk el** a perbeli üzletrész adásvételi szerződés aláírása során, mi pedig a joghoz laikus, építőipari szakemberekként abszolút mértékben gazdasági vagy szakmai tevékenység körünkön kívül kötöttük meg a perbeli üzletrész adásvételi szerződést.

Álláspontunk szerint fogalmilag kizárt a társaság [REDACTED] Kft.) **100 %-os üzletrészeinek eladását gazdasági tevékenységnek tekinteni** esetünkben, hiszen alapító tagok voltunk, hogyan lehetne az gazdasági tevékenységünk körébe emelni olyat, amit korábban nem tettünk, **nem volt cégek adás-vétele a [REDACTED] Kft. tevékenységi köre,** továbbá az eladással elvesztettük az üzletrészeinket, amik magánszemélyként képezték a tulajdonunkat.

Kiemelendő, hogy az üzletrészeink eladása **teljesen független** azon gazdasági társaság üzleti/gazdasági tevékenységétől is, amelyben a magánszemély üzletrésszel rendelkezett, és amelynek tulajdonjogát épp a perbeli ügylettel ruháztuk át véglegesen és teljes mértékben.

Alaptörvény **XIII. cikk (1)** bekezdése szerint: „Mindenkinek **joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.** A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

A Kúria jogértelmezése alapján a **Buda-Cash Brókerház, DRB-bankcsoport**, és a **Quaestor** vonatkozásában érintett magánszemélyeket sem illetné meg a fogyasztókkal kapcsolatos többletvédelem, mert a **részvények és/vagy kötvények megvásárlása**, noha magánszemélyként tették, de az a Kúria érvelése alapján a gazdasági tevékenység körébe tartozna.

A Kúria ítéletének 13. oldal utolsó bekezdésébe és a 14. oldal első bekezdésébe foglalt indokolás elfogadhatatlan, mert tételezen **megsértette** az Alaptörvény **M) cikk (2)** bekezdésében foglalt "fogyasztóvédelmi kötelezettséget", valamint az Alaptörvény **XIII. cikk (1)** bekezdése szerinti magántulajdonhoz való jogunkat is.

A régi Polgári Törvénykönyv (1959. évi IV. törvény, továbbiakban: **régi Ptk.**) 209. § (1) bekezdése szerint: „Tisztességtelen az az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és a kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.”

Hangsúlyozzuk, hogy a régi Ptk. 685. § d) pontja (és az új Ptk. 8:1. § (1) bekezdésének 3. pontja) a fogyasztó fogalmát **nem szűkítette le vevői érdekköre**, illetve vevői szerződő félre, így eladóként is ugyanúgy fogyasztónak minősülünk.

A régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerint: „*Fogyasztói szerződésben...a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis.*”

A régi Ptk. 205/A. § (2) bekezdése szerint: „*Az általános szerződési feltételt használó felet terheli annak bizonyítása, hogy a szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták. Ezt a szabályt kell megfelelően alkalmazni abban az esetben is, ha a felek között vitás, hogy a fogyasztói szerződésben a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták-e.*”

A régi Ptk. 685. § e) pontja szerint fogyasztói szerződés: „*az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében...*”

A régi Ptk. 685. § d) pontja szerint fogyasztó: „*a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személy*”

Az **Európai Bíróság** a C-168/05. sz. (Elisa María Mostaza Claro v. Centro Móvil Milenium SL) ügyben, továbbá a C-40/08. sz. (Asturcom Telecomunicaciones SL v. Cristina Rodríguez Nogueira) ügyben hozott ítéleteiben megállapította, hogy a felek szerződésében egyedileg meg nem tárgyalt választottbíróági kikötés tisztességtelen (ld.

Kúria **3/2013. PJE** jogegységi határozata), ugyanis a 93/13/EGK irányelv mellékletének tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek tisztességtelennek tekintendők.

A melléklet **1. pont q) alpontja** pedig azokra a feltételekre vonatkozik, amelyek tárgya vagy hatása az, hogy **„kizárják vagy gátolják a fogyasztó jogainak érvényesítését peres eljárás kezdeményezése vonatkozásában, vagy más jogorvoslati lehetőség igénybe vételében, különösen arra kötelezve a fogyasztót, hogy csak jogszabályi rendelkezések által nem kötött döntőbíráshoz fordulhat, jogtalanul korlátozva a rendelkezésére álló bizonyítékokat, vagy olyan bizonyítási terhet róva a fogyasztóra, amelyet az alkalmazandó jog értelmében rendesen a másik szerződő félnek kellene viselnie.”**

Tekintettel arra, hogy a régi Ptk. 209. §-a a 93/13/EGK irányelv implementációja útján került a törvénybe, így a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel tisztességtelenségének vizsgálatát teszi lehetővé, emiatt az alapul fekvő ügyben annak megítélése, hogy a felek között fogyasztói szerződés jött-e létre (ennek kapcsán: a fogyasztói minőség megállapítható-e), az ügy érdemi elbírálására kiható jogkérdés.

Az Alaptörvény **M) cikk (2)** bekezdése szerint: *„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”*

Alaptörvény **XIII. cikk (1)** bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”*

Alaptörvény **XXIV. cikk (1)** bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

A t. Alkotmánybíróság az **1053/E/2005.** számú határozatában megállapította, hogy az **irányelv, mint másodlagos jogforrás közösségi jogként a belső jog részei**, mivel a Magyar Köztársaság (Magyarország) 2004. május 1-jétől az Európai Unió tagja.

A **93/13/EGK** fogalmi rendszere és implementációja:

Az Európai Bíróság az Irányelv értelmezése során a **C-537/13.** számú ügyben megállapította, hogy az ügyvéd és fogyasztó között létrejött, **jogi szolgáltatások nyújtására irányuló szerződés** is az irányelv hatálya alá tartozik.

Az ítélet **20. pontja** szerint: *„Amint azt az irányelv tizedik preambulum bekezdése kimondja, a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes szabályokat a 93/13 irányelv 2. cikkének b) és c) pontjában meghatározott, az eladók és szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti „valamennyi szerződésre” alkalmazni kell (lásd: Asbeek Brusse és de Man Garabito ítélet, C-488/11, EU:C:2013:341, 29. pont)”*

A hivatkozott C-488/11. ítélet **29. pontja** szerint: „...az irányelv szövegében szereplő egyik rendelkezés sem pontosítja, hogy ezen irányelv milyen típusú szerződésekre alkalmazandó. Jóllehet ezen irányelv több preambulum bekezdése a kilencedik preambulum bekezdéshez hasonlóan hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az áruk vagy szolgáltatások megszerzői az eladók vagy szolgáltatók hatalommal való visszaéléseivel szembeni védelmet élvezzenek, az irányelv tizedik preambulum bekezdése szélesebb értelmű, mivel kimondja, hogy a tisztességtelen feltételekre vonatkozó egységes szabályoknak alkalmazandóknak kell lenniük az irányelv 2. cikkének b) és c) pontjában meghatározott, **az eladók és szolgáltatók, valamint a fogyasztók közötti „valamennyi szerződésre”.**

Esetünkben tehát az üzletrész adásvételére vonatkozó szerződésre **mindenképpen kiterjed az irányelv tárgyi hatálya**, emellett a régi Ptk. 209. § szintén nem tartalmaz semmilyen tárgyi szűkítést az alapul fekvő ügyletek vonatkozásában, továbbá a bírói gyakorlat az üzletrész – mint „eszmei dolog” visszterhes átruházásra az adásvétel szabályait rendeli alkalmazni. (ld. **BH 1994.4.202** "Az üzletrész mint eszmei dolog átruházása során a Ptk.-nak a dolog tulajdonjogának átruházásánál alkalmazott szabályai az irányadók [Ptk. 117. § (2) bek., 287. § (1) bek., 292. § (2) bek., 1988. évi VI. tv. 17. § (1) bek.]").

A 93/13 irányelv hatálya alá tartozó szerződések tárgyát képező szolgáltatások természetét az irányelv (18) preambulum bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikk (1) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni az e szerződések feltételeinek tisztességtelen jellegére vonatkozó értékelés során. Ezen értékelést ugyanis a nemzeti bíróságnak kell elvégeznie az áruk vagy szolgáltatások e természete figyelembevételével, és a **szerződés megkötésének időpontjában** az akkor fennálló **összes olyan körülményre hivatkozva**, amely a szerződés megkötését kísérte (lásd ebben az értelemben: Aziz-ítélet, C-415/11, EU:C:2013:164, 71. pont és Sebestyén-végzés, C-342/13, EU:C:2014:1857, 29. pont; C-537/13. számú ügy)

Vagyis a fogyasztóval szerződő fél oldalán nem azt kell vizsgálni, hogy milyen jellegű szolgáltatás a szerződés tárgya (hiszen ezt a tárgyi oldal határozza meg), hanem azt, hogy saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körében cselekszik-e.

Mindezekre tekintettel az üzletrész adásvételére vonatkozó szerződésben vevői oldalon megjelenő személyre is alkalmazható az Irányelv 2. cikk c) pontja.

Az Európai Bíróság következetes abban, hogy ezek az uniós irányelvek kizárólag a természetes személyeket kívánják védeni, amittől azonban a tagállamok a **fogyasztók javára kedvező módon eltérhetnek**, azaz a természetes személyeken kívül más személyekre is kiterjeszthetik az egyes irányelvekben megfogalmazott védelmi szabályokat. (ld. Osztovits András: A fogyasztó fogalma az új Ptk.-ban. <http://ptk2013.hu/szakcikkek/osztovits-andras-a-fogyasztó-fogalma-az-új-ptk-ban/2267>)

Hazánkban a jogalkotó élt a fent nevezett lehetőséggel, ugyanis a régi Ptk. egyrészt a fogyasztó fogalmát **nem szűkítette** a természetes személyekre. Másrészt – ellentétben más nemzeti jogrendszerek irányelvű megfogalmazásával – a szakmai, üzleti tevékenységi, vagy foglalkozási kör helyett a 685. § d) pontjában „gazdasági vagy szakmai tevékenységi kört” határozott meg. Azaz fogyasztó a régi Ptk. megfogalmazása szerint: „a gazdasági vagy szakmai tevékenységi körén kívül eső célból szerződő személy”.

A 2. cikk: b) pontja szerint "fogyasztó": minden olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében **olyan célból** jár el, amely **kívül esik saját szakmája**, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén;

Ez esetünkben azt jelenti, hogy a szakmai gazdasági kör megítélése során a Kúria semmiképpen sem határolhatta volna le szűkebben a fogyasztó fogalmát annál, mint a – 93/13/EGK irányelv 2. cikk b) pontjában is megtalálható – általános közösségi fogalom, **csak ezzel azonos, vagy ennél tágabb** (például a régi Ptk. szerint jogi személyekre is kiterjedő) meghatározást fogadhatott volna el.

Megjegyezzük, hogy a **német** gyakorlat alapján a "A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság korábbi gyakorlata és az itt hivatkozott döntés is **fogyasztónak minősítette a kft. tagját** és ennek megfelelően kiterjesztette rá a fogyasztói kölcsönszerződésről szóló törvény szabályait, annak ellenére, hogy a kölcsönt a kft. üzleti tevékenységének körébe tartozó célra vették fel. A bíróság álláspontja szerint a hitelt közösen igénybe vevők esetében az érintettek vonatkozásában külön-külön vizsgálendő a kölcsön célja és a felek esetleges fogyasztói minősége."

A védelemre érdemesség szempontjából a **döntő mozzanat** ugyanis az, hogy „a természetes személy önállóan, a másik (jogi) személytől függetlenül vállalt kötelezettséget... nem pedig járulékos alanyként." A BGH 2002. június 28-i ítéletét hivatkozta Vékás Lajos (Parerga. HVG-Orac Kft. Budapest. 2008. 97. oldal).

Kiemelendő azonban, hogy míg esetünkben a természetes személy ugyancsak a jogi személytől függetlenül vállalt kötelezettséget, az üzletrész adásvétele során eladói pozícióban megjelenő természetes személy szerződéskötése nem tartozik a kft. üzleti tevékenységi körébe (az ügylet csak saját üzletrész – új Ptk. 3:174. § szerinti – megszerzése esetén a kft. képviselőjeként szerződő tag szerződéskötése esetén minősülhetne ilyennek).

A Fővárosi Törvényszékhez a 2014. április 11. napján kelt beadványunkhoz **F/28.** szám alatt csatoltuk az **Európai Bíróság C-168/05. számú ügyben meghozott ítéletét** (14 oldal), melynek utolsó oldala alapján még abban az esetben is szükséges vizsgálni a választottbíróági kikötés semmisségét és annak tisztességtelenségét, **ha annak semmisségére a választottbíróági eljárásban kifejezetten nem hivatkoztunk.**

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának /24. számú ítélete **semmit sem tartalmazott.**

A felülvizsgálati kérelmünk 10. oldalán erre **kifejezetten** felhívtuk a Kúria figyelmét.

A Kúria ítéletének 10. oldal utolsó előtti bekezdésében (hivatkozásaink ismertetése során) megemlítette az **Európai Bíróság C-168/05. számú** ügyben meghozott ítéletét, de arról később "érdekes módon" semmit sem írt az érdemi indokolásában (ami a 11. oldal közepéről kezdődik).

E) cikk

*(2) Magyarország az **Európai Unióban tagállamként** való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.*

*(3) Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan **kötelező magatartási szabályt.***

Magyarország az **Európai Unió tagja**, így az **Európai Bíróság C-168/05. számú** ügyben meghozott ítéletének is hatályosulni kell, illetve közvetlenül alkalmazható a magyar, nemzeti jogban, így a Kúriának is figyelembe kellett volna venni döntése meghozatala során.

A fentiek alapján tehát mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria megsértette az Alaptörvény **E) cikk (2) és (3)** bekezdéseit és a **Q) cikk (2) és (3)** bekezdéseit, továbbá az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdését, továbbá az Alaptörvény **28. cikkét.**

Mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelményével szemben semmit sem írt arról, hogy miért nem vette figyelembe az **Európai Bíróság C-168/05. számú** ügyben meghozott ítéletét.

V. Formális, tisztességtelen bizonyítási eljárás (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe kifejezetten belefoglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink megsértése)

Tisztában vagyunk azzal, hogy az Alkotmánybíróság **nem burkolt negyedfokú** bírósági funkcióval rendelkezik az alkotmányjogi panasz eljárás során.

Ugyanakkor az Alaptörvény **XXVIII. cikk (7) bekezdése** ("Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.") alapján elfogadhatatlan, illetve az Alaptörvény-ellenes a Kúria ítéletének **14. oldal 5. bekezdésében** foglaltak, miszerint a **BH2003.127.**

(1. pont Választottbíróságnak az a döntése, hogy a fél által megjelölt bizonyítási indítványnak helyt ad-e vagy sem, nem tartozik az ügy előterjeszthetőségének fogalmi körébe. Annak elbírálása, hogy a fél által kért bizonyítás szükséges-e, az érdemi döntés körébe tartozik [1949. évi XX. tv (Alkotmány) 57. § (1) bek., 1994. évi LXXI. tv (továbbiakban: Vbtv.) 3. § (1) bek. b) pont, 11. §, 18. § (1) bek., 20. § (1) bek., 27. §, 29. §, 34. § (1) és (4) bek., 35. § (1) bek., Választottbíróság eljárási szabályzata 17. § (2) bek., 19. §, 31. §, 35. § (1) és (4) bek., 39. § (1) bek., 55. § (1) bek. c) és d) pont, 57. §].) alapján "Annak elbírálása, hogy a fél által kért bizonyítás szükséges-e, az érdemi döntés körébe tartozik, melyet azonban az állam bírósága - ahogyan azt helyesen az elsőfokú bíróság kifejtette - nem bírálhat felül."

A Kúria ítéletének 14. oldal 5. bekezdésében hivatkozott BH 2003.3.127. szám alatt a **Legfelsőbb Bíróság Gfv.VI.30.450/2002.** számú döntése került közzétételre, amit jelen beadványunkhoz **F/7.** szám alatt csatolunk.

Az **F/7.** szám alatt csatolt BH 2003.3.127. **9. oldalán** olvashatóak (többek között) az alábbiak (idézet):

"A **Vbesz.** a félnek az ügy előadásához való jogáról **részletesebben rendelkezik** mint a Vbtv. A Vbesz.-ben foglaltakból is az a következtetés vonható le, hogy az ügy előterjesztése lehetőségének fogalmába a fél álláspontjának és arra vonatkozó bizonyítékainak a Választottbíróság előtt szóban és írásban történő előadása, megjelölése és mindennek az ellenérdekű fél által történő megismerhetősége tartozik.

A Választottbíróságnak az a döntése, hogy a fél előterjesztett álláspontjának bizonyítására megjelölt bizonyítási indítványnak helyt ad-e vagy sem, nem tartozik az ügy előterjesztése lehetőségének fogalmi körébe. **Annak elbírálása, hogy a fél által előterjesztett bizonyítási indítvány teljesítése szükséges-e az ügy érdemi eldöntéséhez, a Választottbíróság mérlegelési jogkörébe, az ügy érdemi elbírálásának körébe tartozó jogcselekmény. Erre utal a Vbtv. 35. §-a (1) bekezdésének második mondata is,** amely úgy fogalmaz, hogy a Választottbíróság - többek között - elrendelheti tanúk kihallgatását.

A felülvizsgálati bíróságnak ezt a megállapítását támasztja alá az is, hogy a **Vbesz.** "az eljárás módja" címszó alatt szabályozza a Választottbíróságnak azt a kötelezettségét, hogy a felek részére egyformán biztosítsa álláspontjaik kifejtését, az eljárás anyagának megismerését (17. §); majd a "bizonyítékok" címszó alatt, a **35. §-ban tartalmaz** rendelkezést arról, hogy a Választottbíróság mérlegelési körébe tartozik a tanúk kihallgatásának elrendelése. (Megjegyzi a felülvizsgálati bíróság, hogy a Vbtv. megalkotásának mintájául szolgáló **Választottbírósági Szabályzat 25. cikkének 6. pontja fogalmaz e kérdésben a legegységelműbben.** E szerint ugyanis a felajánlott bizonyítás megengedhetősége, jelentősége, fontossága és súlya tekintetében a Választottbíróság határoz).

Az előbb kifejtettek összegezésével a felülvizsgálati bíróság **arra a következtetésre jutott,** hogy a **bizonyítás megengedhetőségéről való döntés már olyan érdemi tevékenysége a Választottbíróságnak, amely nem vonható a fél ügyének**

előterjeszthetősége fogalmi körébe, s mint ilyen nem tartozik a Vbtv. 57. §-a (1) bekezdésének c) pontjában megfogalmazott érvénytelenítési ok körébe.

A felülvizsgálati bíróság tévesnek ítélte meg azt a választottbírósági ítéleti különvéleményben foglalt érvelést, amely a felperes bizonyítási indítványának elutasítását az ügy előterjeszthetőségének fogalmi körébe vonta. **A Választottbíróságnak az a döntése, hogy a felperes bizonyítási indítványát elutasította, az ügy érdemére tartozó határozat, amelyet a rendes bíróság nem vizsgálhat felül.** "

Vbt. 33. § (2) "A felek nyilatkozataikkal együtt mindazon okiratokat is előterjeszthetik, amelyek megítélésük szerint az üggyel összefüggnek, hivatkozhatnak továbbá minden olyan okiratra vagy egyéb bizonyítékra, amelyet elő kívánnak terjeszteni."

Vbt. 35. § (1) A választottbíróság megszünteti az eljárást, ha a felperes a keresetlevelét elfogadható indok nélkül nem terjeszti elő, kivéve, ha a felek másképpen állapodtak meg.

Vbt. 55. § (1) A fél, továbbá az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz, a választottbíróság ítéletének részére történt kézbesítésétől számított hatvan napon belül keresettel az ítélet érvénytelenítését kérheti a bíróságtól, ha

a) a választottbírósági szerződést megkötő félnek nem volt jogképessége vagy cselekvőképessége;

b) a választottbírósági szerződés annak a jognak a szabályai szerint, amelynek alávetették, ilyen kikötés hiányában a magyar jog szerint érvénytelen;

c) a választottbíró kijelöléséről, illetve a választottbíróság eljárásáról nem volt szabályosan értesítve, vagy egyébként nem volt képes az ügyét előterjeszteni;

d) az ítéletet olyan jogvitás ügyben hozták, amelyre a választottbírósági kikötés nem vonatkozik, illetve amelyre a választottbírósági szerződés rendelkezései nem terjednek ki; ha a határozat a választottbírósági szerződés keretein kívül eső ügyre is tartalmaz rendelkezést, de a választottbíráskodásra tartozó kérdésekre vonatkozó döntések elválaszthatók azoktól, amelyekre a választottbíráskodás nem volt kikötve, az érvénytelenítést csak ez utóbbi rendelkezések vonatkozásában lehet kérni;

e) a választottbíróság összetétele vagy eljárása nem felelt meg a felek megállapodásának - kivéve, ha a megállapodás ellentétes e törvény kötelezően alkalmazandó szabályával -, vagy ilyen megállapodás hiányában nem felelt meg e törvény rendelkezéseinek.

Vbt. 57. § A bíróság eljárására egyebekben a Pp. rendelkezései irányadók azzal, hogy a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelem azonban előterjeszthető.

Jelen beadványunkhoz **F/5.** szám alatt csatoljuk a fenti BH szerint "a Vbtv. megalkotásának mintájául szolgáló" [REDACTED] **Választottbírósági Szabályzatot.**

Eljárási Szabályzat (a BH-ban Vbesz.)

35. § Bizonyítékok

(1) "A fél köteles bizonyítani azokat a körülményeket, amelyekre követelése vagy védekezése megalapozásául hivatkozik. Az eljáró tanács felszólíthatja a felet további bizonyítékok beterjesztésére, elrendelheti szakértői vélemény beszerzését, bekérhet bizonyítékokat harmadik személyektől és elrendelheti tanúk kihallgatását.

(4) A bizonyítás módját az eljáró tanács állapítja meg. A választottbírók belső meggyőződésük szerint mérlegelik a bizonyítékokat."

A Kúria ítéletének 14. oldal 5. bekezdésében hivatkozott BH 2003.3.127. szám alatt a **Legfelsőbb Bíróság Gfv.VI.30.450/2002.** számú döntése **Alaptörvény-ellenes** az alábbiak miatt, továbbá téves hivatkozásokat, elírásokat tartalmaz az alábbiak szerint:

A fenti BH elírásai:

Részlet (idézet):

"Erre utal a **Vbtv. 35. §-a (1)** bekezdésének második mondata is, amely úgy fogalmaz, hogy a Választottbíróság - többek között - elrendelheti tanúk kihallgatását."

A fentiek alapján megállapítható, hogy **nem a Vbtv.** (avagy a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény), **hanem az Eljárási Szabályzat** (a BH-ban Vbesz.) 35. § (1) bekezdésének második mondata tartalmazza az "elrendelheti tanúk kihallgatását" mondatrészt.

Részlet (idézet):

"Az előbb kifejtettek összegezésével a felülvizsgálati bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyítás megengedhetőségéről való döntés már olyan érdemi tevékenysége a Választottbíróságnak, amely nem vonható a fél ügyének előterjeszthetősége fogalmi körébe, s mint ilyen nem tartozik a **Vbtv. 57. §-a (1) bekezdésének c) pontjában** megfogalmazott érvénytelenítési ok körébe."

A fentiek alapján megállapítható, hogy **nem a Vbt. 57. § (1)** bekezdésének c) pontjában, hanem a **Vbt. 55. § (1)** bekezdésének c) pontjában szerepel a következő érvénytelenítési ok: "a választottbíró kijelöléséről, illetve a választottbíróság eljárásáról nem volt szabályosan értesítve, vagy egyébként nem volt képes az ügyét előterjeszteni,"

Részlet (idézet):

"(Megjegyzi a felülvizsgálati bíróság, hogy a Vbtv. megalkotásának mintájául szolgáló **Választottbírószabályzat 25. cikkének 6. pontja** fogalmaz e kérdésben a legegyszerűbben. E szerint ugyanis a felajánlott bizonyítás megengedhetősége, jelentősége, fontossága és súlya tekintetében a Választottbíróság határoz)."

Az **F/5.** szám alatt csatolt [REDACTED] **Választottbíróági Szabályzatból** megállapítható, hogy **nem a 25. cikkely** (Határidők), **hanem a 27. cikkely** (Bizonyítékok), továbbá **nem 6. pontja, hanem 4. pontja** tartalmaz rendelkezéseket a bizonyításról.

Bizonyítékok

27. Cikkely

1. A kereset vagy az ellenkérelem alátámasztására felhozott tényeket az azokra hivatkozó fél tartozik bizonyítani.

2. Bárki, akár a választottbíráskodásban részes fél vagy a féllel bármilyen kapcsolatban lévő magánszemély is lehet a választottbírói tanács előtt tény- vagy szakkérdésben vallomást tevő tanú vagy szakértő tanú. Ha a választottbírói tanács másként nem rendelkezik, a tanúk – ideértve a szakértő tanúkat is – által tett és aláírt vallomást írásban is be lehet nyújtani.

3. A választottbírói eljárás során a választottbírói tanács **bármikor kérheti a feleket, hogy a választottbírói tanács által kitűzött határidőn belül mutassanak be iratokat vagy egyéb bizonyítékokat.**

4. A felajánlott bizonyítás befogadhatóságát, relevanciáját, jelentőségét és a bizonyíték súlyát a választottbírói tanács határozza meg.

Azonban sem a Legfelsőbb Bíróság (Gfv.VI.30.450/2002. számú döntése meghozatala során), sem a Kúria **nem volt figyelemmel** az [REDACTED] **Választottbíróági Szabályzat 27. cikkely 3. pontjára**, miszerint "A választottbírói eljárás során a választottbírói tanács **bármikor kérheti a feleket, hogy a választottbírói tanács által kitűzött határidőn belül mutassanak be iratokat vagy egyéb bizonyítékokat.**"

A felülvizsgálati kérelmünk 12. oldal utolsó előtti bekezdésében kifejezetten hivatkoztunk a **BH 2003.208.** szám alatt közzétett eseti (Legf. Bír. Fpk.VI.32.380/2000. számú) döntés indokolása (nem pedig címe), miszerint „A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a per - nem peres eljárásbeli vita - eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell ugyan bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el, erre azonban nem minden esetben van lehetőség. (Erre utal az idézett jogszabályban használt „általában” kifejezés.) Ebből következően olyan tények vonatkozásában, amelyekre vonatkozó bizonyítékkal nem az eljárás kezdeményezője rendelkezik, a bíróság a bizonyítékot az ellenérdekű féltől, vagy kivételesen más forrásból is beszerezheti (Pp. 190., 192. §).”

Álláspontunk szerint kiemelt jelentősége van az [REDACTED] Választottbírósági Szabályzat 27. cikkely 3. és 4. pontjának **együttes elemzésére, értelmezésére**, mivel a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Eljárási Szabályzat 35. §-a (Bizonyítékok) **semmit sem tartalmaz** az [REDACTED] Választottbírósági Szabályzat 27. cikkely 3. pontjából, hanem egyben kezelte az [REDACTED] Választottbírósági Szabályzat 29. cikkelyével (A választottbírói tanács által kinevezett szakértők) a 35. §-t.

Külön polgári pert is kezdeményeznünk alperessel (a választottbírósági eljárásban felperes) szemben, amely tényt az **F/27.** szám alatt csatolt az általunk már korábban hivatkozott alperes magántitok és üzleti titok kiadása iránti per kezdeményezése iránt **2013. január 13.** napján beadott **keresetlevéllel** (4 oldal) igazoltunk, továbbá a 2014. április 14. napján megtartott tárgyaláson (ld. /23. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdése) részletesen is hivatkoztunk erre, pl. *"A felperesek képviselője 23/F/1. sorszám alatt csatolja a jegyzőkönyv mellékleteként azt az érdemi védekezést, amelyből megállapítható, hogy **abban az eljárásban ellenérdekű félként is résztvevő tisztában volt azzal, hogy miért bírnak jelentőséggel a megjelölt okiratok.**"*

Nyomatékosan felhívtuk a t. Kúria figyelmét az alperesi ellenkérelemhez **A/2.** szám alatt csatolt Budapest Környéki Törvényszék **16.P.22.773/2013/5. számú ítélet** 2. oldal 2. bekezdésében foglaltakra, miszerint *"A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a serveren tárolt általa meghatározott adatok kiadására. Arra hivatkozott, hogy ezek az ő magántitkának, üzleti titkának minősülnek, és ezek hiányában **nem tud érdemben védekezni a választottbírósági eljárásban.**"*

Erre a Fővárosi Törvényszék előtt a 2014. április 14. napján megtartott bírósági tárgyalás során is kitértünk:

*"A 2011. április 4-i időpontban megszűnt munkaviszonya szerint az utolsó munkában töltött napon 16 órakor a II. r. felperest az irodából **kizárták, a számítógépét lekódolták, az iratokhoz ezután nem fért hozzá.**"* (/23. számú jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdésének 8. mondata)

Alperes tehát **tudatosan és fizikailag elzárt minket** a választottbírósági eljárásban felhasználható iratoktól.

Mi már a választottbíróság előtt kértük ezt, mindhiába.

A fentebb kifejtettek alapján vitatjuk, **Alaptörvény-ellenesnek** (különösen a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit sértőnek) tartjuk a Kúria ítéletének 14. oldal 5. bekezdésében hivatkozott **BH 2003.3.127.** szám (a Legfelsőbb Bíróság Gfv.VI.30.450/2002.) döntését, annak indokolásából többek között *"A Választottbíróságnak az a döntése, hogy a felperes bizonyítási indítványát elutasította, az ügy érdemére tartozó határozat, amelyet a rendes bíróság nem vizsgálhat felül."* mondatot.

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

BH 2003.3.127.

"A felülvizsgálati bíróság **tévesnek ítélte** meg azt a választottbírósági ítéleti különvéleményben foglalt érvelést, amely a felperes bizonyítási indítványának elutasítását az ügy előterjeszthetőségének fogalmi körébe vonta. **A Választottbíróságnak az a döntése, hogy a felperes bizonyítási indítványát elutasította, az ügy érdemére tartozó határozat, amelyet a rendes bíróság nem vizsgálhat felül.** "

Hogyan tudta a Választottbíróság a bizonyítékokat értékelni, ha azok a bizonyítási indítványaink elutasítása miatt **nem is álltak a Választottbíróság rendelkezésére?**

Ráadásul úgy, hogy a Választottbíróság közben **tudomásul bírt arról**, hogy azért nem tudunk további bizonyítékokat szolgáltatni, mert azok nincsenek a birtokukban, de választottbírósági felperes rendelkezik azokkal.

Hogyan nem minősíthette a Kúria a Vbt. 55. § (1) bekezdésének c) pontjában foglalt "... egyébként nem volt képes az ügyét előterjeszteni;" érvénytelenítési oknak a bizonyítási indítványaink elutasítását.

Hogyan is minősülhet egy bizonyítási indítvány elutasítása az ügy érdemére tartozó határozatnak?

Álláspontunk szerint fogalmilag kizárt, hogy bármilyen indítvány elutasítása az ügy érdemére tartozó határozatnak minősülhetne, hiszen annak **kizárólag közbenső vagy részítélet vagy ítélet minősülhet**, hiszen az ügy érdemében való döntés a kereset (és viszontkereset) elutasítása vagy annak megfelelő ítélet meghozatala, semmi esetre sem lehet azt mondani (még logikai alapon sem), hogy egy bizonyítási indítvány az ügy érdemére tartozó határozat lenne.

Hangsúlyoztuk, hogy köztudomású tény, hogy a bizonyítási indítványok elutasításáról **egyik bíróság sem hoz külön alakszerű határozatot vagy végzést**, tehát formailag sem helyt álló, hogy egy bizonyítási indítvány elutasítása az ügy érdemére tartozó határozatnak minősülne, mert **fizikailag nincs ilyen határozat**, a bizonyítási indítványok elutasításáról az **ítélet indokolásában** kell(ett volna jelen ügyben is) érdemi indokot adni.

31